

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 12 Ianuarie.

O telegramă din Petropole ne aduce scirea, că cu ocaziunea onomasticea bătrânului împărat Wilhelm, țarul Rusiei va merge la Berlin spre a felicita în persoană pe bătrânul monarch, care cu 20 de ani a trecut preste etatea, despre care prorocul David a ținut că este: ostenele și durere. Tot din acel isvor se susține faima, că cu această ocaziune va călători la Berlin și Majestatea Sa imperatul și regele nostru Francisc Iosif I. Se vor întruni deci monarchii celor trei împărății mari, și se vor sfătui despre soarta milioanelor de popoare, cari stau sub gloriosul lor sceptru.

Desei întâlniri a împăraților totdeauna urmează evenimente importante, de aceea lumea s'a datat a privi asemenea întâlniri, ca cele mai probabile dovezi pentru izbucnirea de lucruri importante.

Cu oare-care îndreptățire se poate interpreta aceste scire mai cu seamă acuma, când toate semnele ne pun în vedere izbucnirea unui război înfricoșat.

Stăm încă sub impresiunea ce ne-a produs gigantică luptă a principelui de Bismarck în senatul imperial din incidentul reformei militare. Față cu îndărătul ținută a parlamentului din marele estreme, a disolvat parlamentul, escriind alegeri noi. Ca se pună în cumpăna alegerilor prelungă autoritatea sa cea fără margini, și o autoritate, înaintea căreia să se închine toată suflarea nemțească, principele de Bismarck s'a folosit de autoritatea bătrânului împărat, care numai zilele trecute și-a serbat aniversarea a optzeci, de când a intrat în armata nemțească. Împăratul Wilhelm a privit votul, ca dat lui, pentru că parlamentul n'are încredere în el. Astfel prezentat lucrul, toată lumea va recunoaște, că nime nu va mai cuteza să vorbească contra septenatului, care a provocat disolvarea parlamentului.

Nu aceasta ne privește pe noi. Împăratul Germaniei și-a exprimat dorința pentru ținuta parlamentului cu considerarea pazei europene. Numai așa se poate împede izbucnirea unui război, — a ținut bătrânul Wilhelm, — dacă se va primi proiectul prezentat de guvern. Numai atunci se va putea împede izbucnirea războiului — a ținut prima autoritate militară în întreaga Europa, mareșalul Moltke, — dacă se va primi septenatul altcum de bună seamă vom avea război.

Guvernul a căzut cu proiectul; va se țină de bună seamă vom avea război.

Și pe când presa europeană se ocupă cu îngrijire de cele petrecute în Berlin, și arele din Germania ne aduc scirea, că Franța cumpără în masse material pentru fabricarea de bombe esplosibile, cumpără în cantități enorme scânduri, pentru barace dealungul graniței spre Germania.

Toate acestea pe noi nu ne-ar atinge atât de simțitoriu, dacă noi la noi acasă am fi legați cu aceea legătură de interese, care isvoare din generala nisuiță, de a se susține situațiunea actuală. O asemenea legătură de interese la noi nu există, din contră se urmărește o politică de interese, care mai cu seamă în fața incurcatei situațiuni europene, trebuie să provoace conflict între cetățenii din patrie.

Sunt adecă diferite interesele popoarelor din Ungaria, și în confruntare direcțiunea popoarelor se manifestează și nisuița pentru susținerea, respective realizarea acestora.

Noi nici odată n'am umblat după popularitate, mai puțin am voit, ca pentru obositoarea noastră muncă pe acest spinos teren să fim aplaudați. Drept aceea am ținut și ținem că este de lipsă să spunem adevărul în toată golătatea lui, voind să vinde căm răul.

Și este mare rău la noi mișcarea produsă cu era dualismului începând, și ajunsă la înălțimea cea mai mare posibilă dela organizarea reuniunilor de maghiarizare încoace. Întreaga politică internă dela noi este îndreptată spre maghiarizare. Mai concret o a formulat aceasta elita deputaților ardeleni din dieta Ungariei în o ședință ținută mai alaltăeri în capitala Ungariei. Când va succede se maghiarizăm Ardealul cu trup și suflet cu tot, numai atunci este asigurată existența statului unguresc.

Aceasta este programa. Aceasta este nisuița, acesta interesul, urmărit pe toate căile.

De sine se înțelege, că noi trebuie să declarăm, că interesul nostru este să rămânem ceea ce suntem, cu toate însușirile firei noastre și se ne dezvoltăm în această direcțiune.

Conflictul este gata. Ceteră va trebui să lupte contra cetățenului, biserică contra bisericilor. Lupta este înverșunată, căci dintre toate luptele cea mai înverșunată este lupta de rasă.

Constatăm numai urmările naturale ale politicei urmărite la noi, și ne punem întrebarea: este oare lucru politic, este oare lucru chipsuit, rațional, ca în fața incurcatei situațiuni europene, când în fie-care moment putem fi puși în necesitate imperativă, ca fie-care ungar să pună umăr lângă român, lângă sas, lângă sârb, slovac spre a împede

deca o năvălire asupra noastră? Este consult a face se prindă rădăcină în fi acestor stat credința că acesta pentru noi este mama masteră. Literatura poporului român n'are inimă pentru mama masteră. Este consult să se facă o asemenea politică?

Revista politică.

Se apropie primăvara și ea poate va aduce mirosul de prav de pușcă. Cel puțin așa se pare, după cum se desvoltă aji lucrurile în toate statele Europei. În Austro-Ungaria se dă mare pond proiectului pentru gloate. După cum vin scirile din Viena, bărbații se ocupă în ruptul capului cu mijloacele și cu modul, cum are adecă, să se poarte evidență pentru gloțași. Se vor face două proclamațiuni. Prima proclamațiune a gloatei e destinată ca să se întregască locurile, cari ar rămăna ca să se incede a se începe vr'un război și dacă trupele vor fi depărtate. Proclamațiunea întâiu va coprinde pe gloțașii, cari se vor privi ca și nesce rezerviști, pe care ministrul de război îi va putea folosi spre a se întregi armata. Proclamațiunea a doua va fi de scop a chema la arme pe gloțașii, cari se vor posta la diferite formațiuni teritoriale și vor da ajutoriu. Plasarea rolor gloțașilor și purtarea lor în evidență concade pe seama municipielor. Acestea au de datorință a pune în fața publică listele gloțașilor, cari se vor censura întocmai ca și ale alegătorilor pentru dietă, prin municipii. O altă datorie n'au de împlinit în timp de pace gloțașii. Oficerii gloțașilor și pot păstra rangul și pot și avansa. Și dintre gloțașii pot ajunge la rangul de oficer, cei ce urmează la vr'un curs militar și posedă cunoștințe militare. Evidența lor o va purta însuși ministerul pentru apărarea țării.

Un război precum stau finanțele noastre aji n'ar fi cam priincios. În capitala țării unguresci ministrii sunt tot mai tare scărmanăți. Până acum dau în ministru de finanțe și fiind că dl ministru president s'a angajat a-l apăra, e necontentit lovit și densus din partea vorbitorilor, așa că adese ori se suspende și ședința pentru d'a se mai răcori. Mai în zilele trecute vorbi Gabriel Ungron, care atacă în mod pasionat întreaga politică a guvernului.

El țină, că acest guvern nimica n'a lucrat în decurs de 12 ani în ceea ce privește prosperarea socială și materială. Guvernul printr'o slabă politică a pierdut piețele produselor țării și altele

FOIȚA.

Seara în ajunul nunții.

(Înceiere.)

— Nu-i vorbă, te apucă câte odată toanele tale, scumpă soțioară. Asta-i și cel mai mare păcat pe capul nostru, că tu tot-deuna ai toane, când e vorba despre statul preotesc.

„Și ți mărturisesc, și-o spun verde: cât e lumea n'a fi. Numesce-me ori cât femeie cu toane. Sciu eu bine, că tu ai toane în adevăr pentru de a deveni un mare porucioriu; nu uita însă, că și o mună încă și are drepturile.

— N'are chiar nimic. Numai tatăl e priceput.

„Dar dacă el n'are destulă pricepere.”

— Dacă nu-mi ajunge a mea, doamnă contesă, în adevăr te-aș sfătui pe Dta mai în urmă. M'am hotărât, că dacă ne-ar pica noroc la casă, să croesc lucrurile după voia și chipziunța mea.

„Pentru D-deu, sciu eu bine, că Dta ești soțul și stăpânul meu, dar n'am mâncat încă ceapa cioarei, ca să ți fiu servitoare.”

— Și cu gâgâțul de curte, doamnă contesă. Eu te am lăsat în toate de mai purtat de nas și încă m'am lăsat prea mult. Fiind însă, că am greuși în cap — iartă doamnă, dar se poate întâmpla ca adeseori să me fac într'o urechie.

„Să nimeresc de minune cu învățătura, din care mi dai aji o lecție aspră și practică. Cine a fost mai mult purtat de nas? Cu anii am răbdat fără-delegile Dtale și ți le-am iertat marimimos mai mult ca pe neșce greșeli, ce provin din nesciință și din creștere, decât din voință. Însă în cele din urmă se contenește cereasca îndurare.”

— Pentru asta ți dau tot dreptul. Indulgența mea a fost pusă de mult la amarnice espreșinte din pricina toanelor Dtale. Și poți mulțumi numai lui D-deu, că n'am sfărmat jugul acesta încă cu ani de zile mai înainte; căci în adevăr nu-mi vine mai greu decât a fi slugă plecată al prostiilor Dtale. Trebuie să-ți spun asta pe românește.

„Dacă eu ți vorbiam ast-feliu, trebuia să ști de mult, că Dta ești un fals, cel mai mare egoist, căruia îi place să vorbească de sentimente, căci ești dintre aceia, cărora le place să se falească cu ceea-ce nu au.”

— De minune, de aceea te falești, că ai minte ageră și că ești gingașă? Amăgește pre altul, să mulțumești ceriului sau să me plâng lui, eu demult demult s' desamăgit. Virtutea ți s'a prefăcut în cele din urmă în schimonositoră mueroasă. Cu ismenii Dtale mi esti cu atât mai urcioasă cu cât mai mult ți cunosc inima. Dacă nu mi-ai fi pricinuit și suferări, fi sigură, că de mult te trimeteam, de unde te am luat, ca să am odichnă.

„Cam tot așa e și voia mea. Un egoist mult, un lingușitor, ca Dta, nu-i destinat să înveselească inima unei femei înțelepte. Și după o ast-feliu de mărturisire ca a Dtale, fi convins, că nu simt plăcere mai mare, decât a me despărți de Dta.”

— Cu atât mai bine! Așa se desleagă totul. Eu iau astă de bani buni și nu doresc al-bine mai mare. Sănătate bună! Visuri plăcute. Dit mineață voiu face toată isprava.

„Și încă cu cât va fi mai de vreme, cu atât va fi mai bine, Dtale conte.”

Cu acestea se despărțiră. În ziua următoare a venit notariul, martorii, s'a compus actul de despărțire și a fost iscălit de amândoi, cu toate că pretini, pretenile, rudele și cele mai vădute persoane se împotrivară, îi rugară și încercară să îi împace. După asta urmă divorțul.

Astfel pe neasteptate se risipi o parechie, care trăise mult timp și era la părare fericită. Disputa glumeată despre soarta viitoare acelor trei copii, cari încă nu văzură lumina, tăia frul, care îi legase pentru tot-deuna. Și trebuie să o spun, contele și contesa erau cei mai plăcuți oameni. Despre ei nu se poate dice nimica rău, decât că erau părtași de aceeași slăbiciuni, de cari pătimim cu toții.

„Dta numesci comică povestea?” țină Louisea mătușei sale, cu fața întunecată. „M'a zdrobit cu totul. Eu nu-mi pot închipui, ca căsătoria oamenilor de

în locul celor pierdute n'a fost în stare să câștige. S'a deschis atâtea căi spre Orient, dar guvernul n'a aflat încă mijloace, prin cari industria și comerțul nostru să câștige piețe noue. Administrațiunea, afară de unele agende, simple nu-i în stare să corespundă și altor pretensiuni, căci regimul nu s'a îngrijit de puteri capabile. Despre o consolidare cât de mică a Ungariei nici vorbă nu poate fi sub domnia d-lui Tisza. Ungaria e ați cu mult mai îndărăt ca acum 10 ani, și e mare temere, că reacțiunea va face un fiasco independenței Ungariei. Poporul aduce mare jertfe pentru armată și pentru stat, dar a aflat în oara a douăsprezecea, că Ungaria și poate întreaga Monarchie, cu privire la aplanarea cestiunii orientale va rămâne singură, părăsită de toate puterile, ear ea va avea să dea pept cu colosul rusesc. Opoziționalilor le place să atace vehement persoana ministrului president și politica lui dîcînd, că o sanare ar fi posibilă numai, dacă ar îndelătura pe capul cabinetului, când ministrul president va fi răsturnat și afacerilor statului li se va da o altă direcțiune. Desbaterea bugetului a fost intreruptă prin asternerea proiectului de lege al ministrului de comunicațiune. Acest proiect se ocupă cu organizarea instrucțiunii speciale a căilor ferate.

Până aici din monarchia noastră.

Ce ș'a pus odată cancelariul de fer în gând, tot va trebui să se realizeze, cu toate că deputatul Stauffenberger a promis solemn alegătorilor, că va lupta necontenit în Reichstag pentru ușurarea greutăților poporului. S'a lățit o mulțime de vesti în Germania, cari sună cam a războiu: Francesii cumpără un număr mare de cai, cumpără lemne pentru barace, ear din Mecklenburg și alte orașe s'au esportat sute de mii de cai. Esportul cailor e cu totul oprit în Germania, căci Germaniei îi trebuie caii. Guvernul lui Bismarck are de gând să influențeze și asupra bisericii numai și numai să isbândească cu proiectul pentru septenat. Împărăteasa Germaniei s'a exprimat, că reuniunea femeilor „crucea roșie“ cât de curînd va trebui să aducă jertfe patriei, ear împăratul adresa între altele următoarele vorbe casei seniorilor:

Pot mărturisii, că întemplerile din parlament mi-au procurat o adîncă durere, împertășiți-o asta în tot locul. Sufletul meu e de tot amărît; numai D-Voastră ați vîrsat balsam pe el. Patria nu va fi în pericol cît timp armata va fi însuflețită, ceea ce a dovedit așa de mult prin credința și jertfele aduse în războaiele din urmă. Nouele măsuri, prin cari se întăresce armata servesc pentru ca să se împedeze ori-ce pericol de războiu.

Pressa din Roma a dat un mare banchet în onoarea comisiunii bulgare. Mulți ministrii au fost părtași, dar discursuri nu s'au ținut de loc. Membrii bulgari, mulțămînd la urmă, au adaus, că Bulgaria și ei nici odată nu vor uita pe Italiani. Comisiunea după ce a fost informată de ambasadorul din Constantinopole, că Poarta o așteaptă cu nerăbdare a și plecat. Se scrie, că cestiunea se va aplană poate chiar în Terigrad. Regenta e aplicată să depună frânele guvernării, dacă ar scî, că cestiunea Bulgariei va veni curînd înaintea unui congres european.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Concertul reuniunii de cântări din Sibiu.

Cu cât se apropia mai tare vremea, ca „Reuniunea română de cântări din Sibiu“ să-și țină concertul ordinar, lumea Sibiană devenia din ce în ce tot mai nerăbdătoare, nu de alta, dar de când dl profesor G. Dima se află în Sibiu, concertele și producțiunile reuniunii au aprins focul farmecului în inimile Sibienilor. Concertul de Duminică seara a reușit escelent. Publicul a fost foarte numeros — dintre străini amintim pe dl comite suprem și pe dl procuror dela tribunal; au luat parte mulți cunoscători ai artei musicale, și multe dame cu deosebire.

Concertul s'a început cu „Hora,“ cor.

La ast-fel de hore se tot ascuți, inima și-se desfată și rămăi cu totul încântat. Nu e mirare deci, dacă „Hora“ a secerat lungi aplause ale din partea publicului. Punctul al doilea „Creațiunea,“ (Terzet) de asemenea a fost aplaudat.

„Concertul pentru Violoncello,“ ca variațiune, n'a lăsat nimic de dorit, dl „Forstmaier“ și-a dovedit cu cel mai bun succes înalta sa iscusință în arta musicală.

„Căntecele toscanice“ cor și solo, (alt și tenor) te transportau cu totul în lumea ideală. Simțimintele iubirei și ale durerei așa le sciu Dna Agnes Brote esprima, încât în adevăr și îndoișoșa și desfăta inima.

Punctul al cincilea a fost „două căntece“ pentru o voce. Dl Isaia Popa e destul de bine cunoscut. Și căntecele au fost așa de alese, încât ș'a putut vestitul nostru basist arêta întreaga sa iscusință. Succesul a fost perfect și aplausele frenetice n'a lipsit nici de astădată.

„Sextetul,“ din opera „Don Iuan“ a fost punctul cel mai greu, dar a și fost executat de sufletul concertanților. — Nu era lucru mai desfătător de cât să veți pe bină și să-ți indulcească inima prin vocea-i frumoasă renumita „Gabriela“ din opera „O noapte în granadă“ — Dna Maria Crișan, care prin farmecul vocii te face să uiți, că mai trăiesci pe pămînt; pe Dna A. Brote și pe Dna Moga; ba cei mai mult pe condătorul reuniunii, Dl G. Dima, care în faptă și arată avîntul cel mare al artei musicale, și pe dni I. Popa și G. Popp. A fost o încercare grea acest „Sextet“ dar a reușit precum de altcum se scia a priori că va reuși, când se întrunesc astfel de puteri. Asta a pus coroană concertului.

Concertul s'a închieiat cu „Făgăduința“ cor cu acompanyare pe pian, după care aplausele nu se mai sfârșau.

Se cădea să amintesc dela început pe o persoană, care încă face parte din sufletul concertanților. Dna Minerva Brote, care cu un tact admirabil, acompăniă cu pianul mai toate piesele.

De concertul de Duminică seara publicul a rămas de tot încântat și noi putem dice, că e mare fericire pentru publicul din Sibiu, că dispune de un talent musical ca dl G. Dima, dar numai puțin e un avantaj pentru dl G. Dima, că dispune de puteri așa frumoase pe acest teren. Aluat bun, în mână bună!

—B.—

Boboteaza în Seps-Sân-Georgiu.

În mod neobicit pînă acuma în acest oraș neaș secularesc după înfățișarea lui, s'a săvîrșit în acest an în ziua de 6/18 Ianuarie sfințirea apei. Creștinii noștri, români după confesiune, țin și ei la această și mai mult ca doară la toate sîrbătorile de preste an, căci nici odată nu se ved atîta ca în această și în biserică, ei totuși stau a fi întrecuți în număr de cei de alte confesiuni.

Însemnătatea festivității a ridicat-o mult prezența pîr. protopop tractual D. Coltofean, care a celebrat și sf. liturgie asistat de parochul local Alecsiu Popoviciu. La 11 oare a. m. se pornesc publicul cel numeros, înainte cu praporii bisericii între sunetul clopotelor, spre piață, unde era așezată o masă imbrăcată înaintea unei fântîni cu pumpă, și la o depărtare oare-care trei treascuri puse la dispoziție din partea magistratului orașenesc. Timpul liniștit, deși frigos, — cum cred și străinii, că trebuie să fie la Boboteaza românilor — și bubuitul treascurilor a atras tot mai mult public privitor din piață, mai cu seamă pentru că pînă acum se obicinuia a eși la un loc ferit într'un pîrîu în marginea din sus a comunei. Era ce-va înălțător de inimă auzirea echoului, ce-l resfrînge în piața cea largă sunetul momentan unul după altul al celor trei treascuri la cetirea evangheliei, la invocările duchului sfânt pentru sfințirea apei, și când însemnând cu crucea s'a pomenit Monarcul și Archiepiscopul. Tot serviciul a decurs într'un mod precis și festiv, precum nu și aduceau aminte să mai fi vedut creștinii noștri, ear cei străini nu credeau, că există în biserică noastră atari festivități.

După ce s'a sfîrșit stropirea cu apă a celor prezenți, între care se aflau mulți de alte confesiuni, conductul se reîntoarce în ordinea de mai dinainte la biserică, de unde după încheierea slujbei se departă fie care mulțămînt în sufletul seu, și mulțămînd totdeodată dlui protopop pentru dispozițiile, ce a luat ca să reiasă festivitarea în ast mod.

Pe fețele tuturor se putea ceti bucuria ce provenia din conștiința de sine întărită acum prin credință, că sciindu-ne afirma, nu mai putem fi desprețuiți nici bisericesc nici naționalminte, și fac rîu prin urmare acei căți-va dintre poporul nostru mai înaintat, ceva, cari voind a se da de oameni de oraș, cred că e rușine a merge la biserică românească, și cu atît mai vîrtos a se arăta înaintea străinilor, că nu pun preț pe legea străbună.

Ca ceva curios mai amintesc, că unora din clasa mai inteligentă maghiară nu le-a prea convenit procesiunea românească în stil mai mare în oraș securesc, despre aceea însă nu vor avea cauză a se teme, că românii maghiarisați din Sîn-Georgiu și impregiurime vor „valachisa“ oare când orașul.

Un privitoriu.

Un cuvînt pentru înființarea de asociațiuni pentru cultura morală a poporului.

Nime nu va trage la îndoială, că moralitatea pe și ce mergem tot mai tare decade și biserică între împrejurările actua i prin puterea cuvîntului nu e în stare ca să pună stavilă în mod eficace acestei decandințe, ce prinde rădăcini tot mai adînci în toți rami vieții publice, ceea ce însă nu succede

omenie să poată fi nefericită. Mîngăe-me earăși, căci de altmintea sunt descurajată. Nu voi fi cu totul neîndoelnică față de viitorul meu bărbat pentru soartea noastră.

„Ce cugeți?“ întrebă mătușa.

„O, mătușică, numai de n'ași îmbetrîni! De sigur, că atunci bărbatul meu me va avea tot deauna în inima sa.“

Greșesci de tot, scumpă copilă. Dacă ai rămâne tot așa de vioaie și de frumoasă, ochiul bărbatului teu s'ar deprinde cu tine și nu te-ar mai prețui. Dedarea e farmecul cel mai mare din lume și cea mai bine-făcătoare femeie în casă. Din ea isvorăsc isprăvile cele mai frumoase, dar și cele mai urite, în toată ziua. E cineva tineră și îmbetrînesce: dedarea împedecă ca soțul să o poată băga asta în seamă. Și earăși să rămănem noi tot tinere și el să îmbetrînească, ar putea urma lucruri foarte neplăcute, dnul bîtrîn ar daveni gelos. Mai bine e, după cum a lăsat Ddeu. Închipuiesce-ți numai, că tu ai fi o babă, ear bărbatul teu un june vesel; cum și-ar veni asta la socoteală?

Louisa își frecă năsuțul și dîse: „Eu încă nu sciu.“

„Dar,“ continuă mătușa: „voesc să te fac băgătoare de seamă asupra unui secret, care —“

„Tocmai despre asta voiam să te ascult,“ strigă grabnic Louisa.

Mătușa adause: „Ia numai bine aminte. Ceeace și spun, o am esperiat. Consistă din două părți.

Partea întâiu e mediul unei căsătorii fericite, prin care se delătura ori-ce ar putea pricinui gâlceavă și discordie. Partea a doua e mijlocul cel mai bun și mai sigur pentru de a și putea femeia păstra tot-deauna grația.

„Continuă,“ strigă Louisa.

„Așa dară partea întâiu a mijloacelor: Duceveți în oara cea dintăiu după cununie numai singuri într'un loc și pretinde dela mirele teu un jurămint. Făgăduiți-ve unul altuia sîrbătorește: nu, nici chiar în glumă să nu cutezați a ve împunge, a ve sfădi sau a face cât de puțin rîu unul altuia. Nu! Eu și-o spun: nici odată! Chiar și numai împunsăturile glumețe, rîința din petulanță va influența v'rodată la serioșitate. Inseamnă-ți-o! — Apoi făgăduiți-ve unul altuia cordial și solemn: a nu fi tainici nici unul înaintea celuilalt, fie secretul supus ori-cărui pretecest, să se scoată la iveală prin scusă. Voi trebuie să ve cunoașteți. Și dacă unul din întemplerare ar greși — să nu treacă nici o clipă și să ve destăinuți, întempleră aceasta chiar și prin lacrimi, dar să ve destăinuți. Dar întocmai precum între voi nu-i nimic tainic, din contră în taină trebuie să țineți tot, ce vorbiți voi în casă, ce vi se întempleră în viața conjugală și ce simțiți tainic să țineți înaintea tatălui, a mamei, a sorei, a fratelui și înaintea întregii lumi. Numai voi amîndoi și cu Ddeu ve puteți croi o viață liniștită. Un al treilea și un al patrulea, căruia ia-ți împărtăși ceva, se va amesteca între

voi și va pune parte! Asta nu trebuie să se întempler. Promite-veți asta. Înnoiți jurămintul ori de câte ori a-ți căde în ispită. Ve veți afla de tot bine. Sufletele voastre vor trăi împreună și amîndoi veți fi un ul. O, dacă multele părechi, cari se cunună ar scî această artă simplă a înțelepciunii vieții, în primele momente ale cununiei, câte căsătorii n'ar fi mai norocite, decât cum se află — nenorocite.“

Louisa s'erută mîna mătușii sale cu o adîncă mulțumire sufletească. „Sum convinsă, că așa trebuie să fie. Unde nu se întempleră aceasta, însurăței rămăi chiar după căsătorie ca doi străini, nu se cunosc. Fără de aceasta nu poate fi noroc. Și acum, mătușică împărtășește-mi și mijlocul, prin care își poate o femeie conserva frumsețea.“

Mătușa zimbi și dîse: Nu trebuie să tăgăduim de loc, că un bărbat frumos ne place femeilor de o sute de ori mai mult decât unul urît; și bărbății ne plac, când suntem drăgălașe. Însă ceia ce numim frumos, ceace ne place noauă la bărbăți și de ce suntem drăgălașe noi bărbăților nu e numai pielea, și pîrul, desvoltarea și culoarea, ca la o statuă sau la un chip; ci frumsețea proprie, în care se află spiritul, al cărui farmec se manifestează prin privire sau prin vorbe, prin serioșitate, prin bucurie și prin întristare. Bărbății ne idololisează cî atît mai mult, cu cît află mai mari virtuți în inima noastră, cari se manifestează prin esteriorul nostru; iar noi adese ori judecăm pe un bărbat rîu, că îi greșo, deși el e plăcut și drăg-

unuia, să admitem, că va succede unei acțiuni comune, pentru aceea ni se pare de tot practică ideea sulevată de dl prof. sem. I. Pinciu din Caransebeș în aceasta direcțiune și în cele următoare reproducem și noi după „Foaia diecesană“ acest articol:

„Pentru timpul nostru, atât de turburat pe toate terele vieții, este fără îndoială cel mai serios semn, că se ridică din toate părțile profeții, cari predică un viitoriu amenințătoriu. Au fost, nu-i vorba, și până aci oameni, și cu deosebire bărbați de ai bisericeii, cari strigau în ton pesimistic cu glasul celui din pustie, că păcatul e pierirea oamenilor. Astăzi însă s'au asociat lor și alții: oameni de știință și pretini de ai poporului.

Nu poate să ducă la bine, ăce chibzuitul moș-Roată, pentru că prea se clatină toate în timpul nostru. În familie s'au slăbit cu totul legăturile de credință și supuneri. Copii se măsoră cu părinții în judecată. Moralitatea tot mai mult se retrage, făcând loc patimilor. De ce se sfiau bătrânii, astăzi se privește ca iertat, și de ce înroșau altădatădată, se sèvrescesc astăzi cu nerușinare.

„Cine gândește preste ziua de mâne va presimți, că poate încă la începutul veacului viitoriu va erupe un răș-boiu cumplit pentru apărarea creștinismului, pentru apărarea tuturor principiilor morale creștine. Materialismul, pofta după plăceri, batjocura, îngâmfarea în știință: aceste grandioase puteri distrugătoare și nimicitoare sunt active în Europa în-treagă. Poate vine ziua, când tot ce e creștin se va aduna în jurul unui stindard,“ ăce istoricul Treistchke. Și societatea regnicolară pentru nobilitarea moralei s'a constituit negreșit tot numai din vederea prăpastiei, în preajma căreia se află popoarele din Ungaria, în ce privește starea lor socială și morală.

Cei ce nu suntem străini de viața poporului scim, că toate raporturile ei au luat o față, pe care se vęd simptomele unei grele înbolnăviri. Și trebuie să ne îngrozim, când gândim, că un popor apucând pe povărnișul decădınții morale, cu cât mai mult înaintează, cu atât mai greu se poate opri în calea sa spre ruină. Deoarece mai toți cetitorii acestei foi sunt în mijlocul poporului, află de prisos a-mi întemeia cuvintele făcând o excursiune în toate ramurile vieții poporului și arătând semnele singuraticale ale boalei. Voiu cerca însă să zugrăvesc în trăsuri generale o mică icoană despre viața religioasă și morală a poporului nostru.

Fundamentul unei națiuni, viața familiară și sguduită la noi românii nu numai în păturile de jos, ci și la cei de frunte; la așa numita inteligență. Cu câtă ușurință se fac ađi căsătoriile și cât de ușor se desfac! Cum a încetat astăzi de a mai fi o bucurie numărul mai mare al copiilor! Viața de crismă se desvoaltă și birturile se înmulțesc pe toată ziua. Bogăți și săraci, toți sunt cuprinși de pofta sëlbatice. Servitorii nu mai sunt cu credință față de stăpâni. Și an de an se sporesce numărul celor ce se prăpădesc de boalele lumesci. Temnițele gem de criminaliști și cu deosebire numărul prea mare al criminaliștilor tineri sunt martori de putregiunea morală. Numărul celor fără de casă, fără de masă încă e la culme în timpul nostru. Câtă nesiguranță în comerț și cât de puțină credință la vëndut și cumpărat! În ce privește viața politică apoi lupta pătimașă a partidelor trebuie să pună pe ori și cine pe gânduri. Cât de ușor își vënd oamenii convingerile! Unde e statornicia de odinioară a românului?

Privind dar ori încãtro în viața poporului, vedem semne foarte primejdiouse de decădere morală. În tot loeul vedem simptome serioase ale înbolnăvirii organismului social. Și aceste sunt semne numai din afară la suprafața organismu-

laș. — O soție tineră, care voiesce să-și păstreze frumșetea, poartă grijă de spirit, păstrează facultățile inimei, virtuțile, prin cari va lăntui pe iubitul seu. Și cel mai bun mijloc de a păstra virtuțile, de a nu se învechi, ci de a rămâne pururea tiner este *religiunea*, aceasta împreunare cu Dđeu, cu eternitatea, și cu credința; e *religiositatea*, cea ce bine-voitoare, curată și pacinică a vieții, ce conduce pe oameni la Dđeu.

„Ascultă, inimă scumpă“ continuă bătrâna, „sunt virtuți, cari provin numai din înțelepciunea vieții. Ele se învechesc cu timpul și se schimbă, căci și la schimbarea împrejurărilor și a aplecărilor înțelepciunea își schimbă mijloacele, fiindcă iscusința nu cresce tot deauna cu timpul și cu suferințele. Virtuțile religioase nu se pot altera, ele rămân în veci și pururea aceleași, căci Dđeu nostru însuși e vecinic și fiindcă vecinicia tot-de-una aceeași este, ear noi și iubiiții noștrii ne schimbăm. Păstrează un spirit nevinovat și evlavios, așteptând toate dela Dđeu: astfel iți vei păstra tu în frumșetea sufletească, care o venerază ađi logodnicul teu. Eu nu m'am făcut straja domnilor, nici nu 's ipocrită; eu me împodobesc bucuros și glumesc bucuros. Dar tocmai de aceasta ții-o spun. Fii o creștină drăguță și evlavioasă, și vei fi odată ca muma, mai târziu ca mamă-bună frumoasă!

Louisa cuprinse pe mătușa ei pe după cap, plânse lin și ăise: „Îți mulțumesc, ingerașule!“
Din „H. Zschokke.“ Tr. de I. Broju.

lui. Boala însăși e mai adâncă, materia otrăvitoare e mai ascunsă.

Este sciut, că pentru înaintarea sau decăderea unui popor este hotărîtoriu spiritul, care se arată în felul de a privi lucrurile și în toate întreprinderile lui. Și tocmai aci zace răul, care ne face să privim cu îngrijire în viitoriu, căci s'a perdut și din ăi în ăi tot mai mult se perde spiritul, de care a fost pătruns poporul român, spirit, care ne-au ținut întregi prin decursul atâtor veacuri furtunoase. Astăzi necredința șede în carul de triumf și religiositatea se privește de fătărnice. Banul și logica materialismului: „Aid se bem și se mănăcăm, că cine scie mai trăim mâne,“ sunt idoli, la cari se închină mii de mii de români.

Void a mai lumina colorile mai întunecate ale tabloului despre viața poporului, vor ăce unii, că nici în trecut n'a fost astfel starea socială și morală a poporului nostru. Cine nu vrea însă să nu se mai înșele pe sine va recunoaște o deosebire destul de mare în modul de gândire de ađi și de odinioară al poporului nostru. În care epocă a istoriei naționale aflăm, că opinia publică se fi fost în contra credinții și moralei creștine? În veacurile trecute esista în popor o conștiință creștină; astăzi oamenii află motive raționale pentru de a-și întemeia viața lor necreștină. Se întrepun cu față suridendă pentru moralitatea lăcsă și desconsiderarea vieții religioase bisericesci.

Să ne punem acum întrebarea, că dela ce clasă de oameni s'a zidit în popor corupțiunea morală și religioasă. Vom da tributul adevărului afirmând, că răul vine dela cei ce sciu carte sau dela clasa pretinsă cultă și dela străinii, cu care are de a face. Ideile necreștinesci lăpăte de știința modernă au fost supte mai întâiu de cărturarii noștri, apoi dela ei s'au strecurat picătura de picătura până în pătura celor ce trăiesc din lucrul mânilor lor. Să nu ne mirăm, dacă va trebui să secerăm furtună sămănând vânt!

Lucrurile înșirate fiind constatate, nu vom putea să desconsiderăm serioșitatea situațiunii: că alergăm spre o crisă: Ni se impune deci întrebarea: ce e de făcut? Sta-vom și mai departe cu mâinile în sin, privind cum progresaază procesul de descreștinisare sau ne vom hotărî, ca să restabilim legătura făcută din îndurarea lui Dđeu între români și creștinism? Lăsa-vom ca torentul decădınții, pornit din înălțimea semiculturii moderne, să nimicească viața socială a românilor, ori credem, că a venit timpul să-i punem stavilă?

Răspunsul rezultă de sine. Și eu țin a afirma, că în fața pagubelor și stricăciunilor, ce se nasc din decădınța religioasă, este datorința fie-cărui român adevărat să pună umăr la umăr și se ridice erăși la valoarea adevărurile religiunii și moralei creștine, singura putere, care ne poate scăpa sigur de o mai departe degenerare. —

În prima linie sunt însă datoare organele bisericii aședate anume spre acest scop de Mântnitoriu nostru, ca se conlucre cu toată tăria a delătura curentul bolnăvicios, care surpă temelia societății noastre. Ele sunt obligate în virtutea votului dat a-și implini cu toată serioșitatea și consciențiositatea chiemarea și a stărui într'acolo, ca biserica stălpul adevărului, să fie un adevărat izvor de mângăiere și fericire pentru credincioși. Mântuitoriu nostru încrednând organelor sale mărețul scop le-a și impus totodată sarcina grea, ca să fie luminătoare adevărate și conducătoare bune ale poporului. În misiunea lor sunt însă împedecate organele bisericii prin aceea, că cu deosebire în timpul mai nou li s'au știrbit vađa și autoritatea prin unelțirile și clevețirile nerușinoase, ce s'au ridicat și se ridică continuu contra lor de inimicii bisericii și ai națiunii noastre.

Organele bisericii au prin urmare trebuință de sprijinul tuturor bărbaților, cari iubesc poporul și voiesc să lucreze pentru binele lui.

Dacă vom deci serios, ca să punem stavilă răului care a prins rădăcini în viața religioasă-morală a poporului nostru, apoi trebuie să căutăm și nesce mijloace acomodate timpului. Să luăm pildă dela inimicii bisericii și imitându-i se intrăm și noi în mijlocul poporului și să nu așteptăm, ca el se vină la noi, să-i prevenim pe toate căile, să-l invităm, să-l căutăm și să-l adunăm. Aceasta nu o poate face un preot fie el cât de harnic, nici un mic comitet. O poate însă face o societate de bărbați harnici, de oameni cu vađa, cari au voința și curagiul de a se întrepune cu toată greutatea autorității pentru o viață socială creștină. O poate mai ales un număr mai mare de societăți, cari se estind peste o întreagă provincie locuită de români.

Nu-i oare timpul, ca să urmăm și în astă privință unei trăsături caracteristice a timpului nostru, care este un timp al asociațiunilor și se înființăm *asociațiuni*, care se aibă de țintă, de a regenera viața religioasă și morală a poporului și a lăpă obiceirile creștine și patriotismul creștin.

Aflând, că cercurile hotărîtoare și competente se vor pronunța în mod favorabil și vor primi ideia aceasta de salutară: îmi rezerv dreptul, de a desvolta cu altă ocaziune modalitățile, sub care cred posibilă înființarea astorfeliu de asociațiuni. —
Ioan Pinciu.

Varietăți.

* (Postal.) Din partea direcțiunii postale din Sibiu, se escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal din Puiu (comit Huniedoara). Pe lângă încheierea de contract de oficial și depunerea

de 100 fl. cauțiune, acest post este împreunat cu 280 fl. salariu și 340 fl. paușal de cancelarie și transport.

Rugările de concurs sunt a se trimite direcțiunei postale din Sibiu în termin de 3 săptămâni. Sibiu 19 Ianuarie, 1887.

Directorul postal.
Bene m. p.

(Cas de moarte.) Aureliu Predovici, locotenent c. r., Ioan Predovici, practicant în drepturi și Elisaveta Oprisor născută Predovici, ca fii, cu inimă înfrântă de durere încunoscintează în numele lor, cât și al tuturor rudeniilor pe toți cunoscuții, că prea iubitul și neuitatul lor părinte, respective moș, frate, socru, unchiu și cumnat

Ioan Predovici,

paroch și asesor consistorial greco-oriental,

Sămbătă în 10/22 Ianuarie 1887 în vârstă de 63 ani, după o boală scurtă și-a dat nobilul seu suflet în mâinile creatorului.

Osămintele defunctului s'au petrecut în 12/24 Ianuarie a. c., la 3 oare d. a., la vecinica odihnă în cirtimul bisericeii gr.-or. din Ocna inferioară.

Ocna, în 10/22 Ianuarie, 1887.

Fiei țarina ușoară și memoria binecuvântată!

(Necrolog.) Ioan Babeș, preot gr. or în Daia-sesească a reposat în al 59 an al vieții sale, lăsând în doliu pe soția sa și 7 copii. Reposatul preot — după cum ni se scrie într'o corespondență a fost unul dintre cei mai zeloși preoți din protopresbiteratul Sighișoarei, care prin interesul cel viu al păstoririi sale în decurs de 36 ani, a sciut să-și câștige iubirea fiilor sei sufletesci, încrederea superiorilor și stima tuturora. Dovadă eclatantă despre aceasta, numerosul public ce a luat parte la înmormântare, atât din Daia-sesească cât și din comunele învecinate.

* (Dreptate.) În săptămâna trecută Curia regească din Bpesta a aprobat sentința tablei regesci din Mureș-Osorhei, prin care solgăbirul Pelei Mór din Jibou pentru defraudare a fost condamnat la 5 ani închisoare, ear notariul cercual Goldberger care ia dat mâna de ajutoriu în aceasta privință, a fost condamnat pe 6 ani închisoare, și amândoi la pierderea oficiului.

Dare de seamă publică.

(Al doilea comunicat.)

Pentru ajutorarea bisericeii din Căpeș (Köpecz) în protopresbiteratul Treiscaunelor, au mai incurs la acest oficiu protopresbiteral următoarele colectări de bani:

I. Din protopresbiteratul Seliștei:

Consemnarea contribuțiilor din tractul protopresbiteral al Seliștei pentru ajutorarea bisericeii din Căpeș și anume din comunele:

Aciliu 1 fl. din lada bisericeii. Amnaș 2 fl. 23 cr. colectați dela popor 21 cr., 18 cupe de grâu computeate în bani 1 fl. 12 cr. și 19 cupe de cucuruz computeate în bani 90 cr. Cacova 1 fl. 10 cr. colectați în biserică dela popor. Galeș 3 fl. 63 cr. 1 fl. din cassa bisericeii; 2 fl. 63 cr. colectați în biserică dela popor. Gurariului 5 fl. și anume dela d-nii Ioachim Muntean, par., Nic. Hențiu, not., I. Manta, inv., I. Tristiu, primariu câte 1 fl., Dionisiu Aron, paroch, George Popa, inv., Ioan Voic câte 20 cr., Petru Catoiu inv. 10 cr., în bserică colectați 30 cr. Mag 1 fl. prin colecte dela popor. Săcel 60 cr. colectați în biserică dela popor. Seliște 46 fl. 45 cr. Conform listei alăturate 39 fl. 55 cr. restul prin colecte dela popor. Sibiel 4 fl. 30 cr. 1 fl. din cassa bisericeii, 1 fl. din cassa aloțială, 2 fl. 10 cr. colectați în biserică dela popor. Tilișca 14 fl. 70 cr. 5 fl. din cassa aloțială, 2 fl. din cassa bisericeii, 7 fl. 70 cr. colectați în biserică dela popor. Vale 2 fl. 30 cr. colectați în biserică dela popor. — Suma 82 fl. 11 cr.

Lista contribuțiilor pentru biserică din Căpeș colectați prin-dl protopresbiter Dr. Nicolau Maier în comuna Seliște.

Dr. Nicolau Maier 2 fl., Dna Maria Maier 1 fl., L. Lemeny, pretor 1 fl., Nicolau Greavu 1 fl., Petru Hanciu 1 fl., Petru Tâmpăniariu 1 fl., Dumitru Lucaciu 1 fl., Dumitru Tâmpăniariu 1 fl., Dumitru N. Simian 1 fl., Stana lui N. Brânduș 1 fl., Lupea Bloș 1 fl., Bucur Comșa prim. 1 fl., Stan Herța 1 fl., Petru Cergên 1 fl., Daniel Bărzan 1 fl., Nicolau Tintea 1 fl., Nicolau Schitea 1 fl., Vasile Dădêrlat 1 fl., Maria D. Bloș 1 fl., Prie Prie 70 cr., Maria N, Greavu 50 cr., Nicolau Loșniță 60 cr., Petru I. Roșca, căpitân 50 cr., Romul Mircea 50 cr., Aron Gogonea 50 cr., Dumitru Lăpădat 50 cr., Nicolau Neamțu 50 cr., Mihail Stoica 40 cr., Danil Marcu, paroch 50 cr., Nicolau Herța 30 cr., Dumitru Beju 40 cr., Oprea Sora 30 cr., Ioan Banciu 40 cr., Danil Neamțu 30 cr., Ioan Tintea 20 cr., Moise Rozan 30 cr., Oprea Greavu 40 cr., Dumitru Răsoiu 20 cr., Ioan Comșa 20 cr., Oprea Stefea 20 cr., Nicolau Ciucur 30 cr., Dan Cristiu 40 cr., I. Peligrad 30 cr., D. Tintea Dumitru Borcea 40 cr., M. Banciu 20 cr., O. Hășigană 30 cr., I. Simian

30 cr., Nicolau Mosora 30 cr., Maria D. Herța 20 cr., Onisifor Borcia, paroch 20 cr., Teodor Popa 30 cr., Nicolae Cruțu 20 cr., Nicolae Peligrad 25 cr., Ioan Herța 20 cr., Petru Simian 20 cr., Dumitru Popa bătrânul 30 cr., Nicolau Moisin 30 cr., Ilie Stefla 40 cr., Șoima 40 cr., Dumitru Bloț 20 cr., Dumitru Băncișor 20 cr., Ioan Muntean 20 cr., Dumitru Ivan 20 cr., Achim Roșca 10 cr., Dumitru N. 10 cr. N. 10 cr., Ioan Giurgiu 10 cr., N. 20 cr., Ioan Șandru 20 cr., Dumitru Chibu 20 cr., N. 10 cr., N. 10 cr., Nicolae Sima 20 cr., Nicolau Ivan 10 cr., Maria Dumitru N. 10 cr., Lupea Hasigan 30 cr., Ioan Herța 20 cr., Oprea Rodean 10 cr., Maria Ghibu 10 cr., Dumitru V. Popa 10 cr., Ilie Sora 20 cr., Dumitru Gheorghină 10 cr., Biserica gr. ort. din Seliște 2 fl. = Suma 39 fl. 55 cr.

II. Din protopresbiteratul Sebeșului.

Consemnarea banilor colectați prin dl prot. I. Tipeiu în comunele jos numite a protopresbiteratului Sebeșului pentru biserica din Capeț:

Sebeș 19 fl. 7 cr. Deal 70 cr., Șugag 1 fl. 46 cr., Cioara 1 fl., Ohaba 4 fl. 80 cr., Daiu 4 fl. — Suma 31 floreni 3 cruceri.

Primească marinimoșii bine-făcători ai acestei biserici și în special preaon. dni protopresbiteri ai tracturilor respective pentru bunăvoința, cu care au spriginit o cauză național-bisericească adâncă mulțumită, ce o exprim în numele comitetului parochial respectiv.

S. Sân-Georgiu, 3 Ianuarie, 1887. D. Coltofean, protop.

Judecata unui laic: Suferitorilor, întrebuințați elicsirul de nervi al Dr. Lieber (ne scrie un amic a aceluia, care fiind debil și năpustind lucră, în unele luni prin elixir era ca nou născut) așa eu strig fie-căruia, care e bolnav și miser și care nu cunoaște încă această beaură miraculoasă și ce drept are acela. Da, voi suferitorilor, beți elicsirul de nervi a Dr. Lieber. Numai singur veritabil se află sub marca de deposit [cruce cu ancoră] în sticle à 1/4 Ltr. 3 Mk. 1/2 L. 5 Mk., 1/1 L. 9 Mk. în farmacie și în centrală N. Schulz, Hannovera Deposit.

Loterie.

Sâmbătă în 22 Ianuarie 1887.

Table with 4 columns: Location (Timișoara, Viena), and 4 columns of numbers (17, 27, 78, 41, 40 / 78, 62, 59, 21, 36).

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIIU.

A eșit de sub presă:

[1464] 5

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1887.

Anul al treizeci și șeselea.

Prețul unui esemplar legat 30 cr., pentru vândători nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendariul (julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangeliilor și glaurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenți europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru calcularea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprindând și pe protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesti. din archidieceasă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Împărăteasa Eudocesia. (Continuare.)

Conspectul săptămênilor. — Însemnarea târgurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.

Nr. 41/1887

[1517] 3-3

Publicațiune.

Din partea tribunalului regesc din Elisabetopole prin aceasta se aduce la cunoștință, că în urma rugării lui Andrei Schneider și consoții din Merghindeal (Morgonda) pentru conducerea comasării hotarului comunei Merghindeal, se pune zi de pertractare ziua de 28 Februarie a. c. 9 oare a. m. ce se va ține în cancelaria comunală din Merghindeal, la care pertractare se citează toți interesații în cauză cu aceea observare, că părțile cari nu se vor prezenta se vor considera ca învoite la comasare.

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopole, ținută la 10 Ianuarie, 1887. Nagy Lajos, prefș. ifj. Csegezi, notariu.

Nr. 6083 1886 civ.

[1516] 3-3

Publicațiune.

Subscrisul prin aceasta aduce la cunoștință publică, că pentru pregătirea lucrărilor comasării hotarului comunei Buia (Bolya) și anume: pentru regularizarea reprezentării, alegerea inginerului și staverirea preliminarului de spese, ca zi de pertractare, se defige ziua de 7 Februarie 1887 9 oare a. m. ce se va ține în cancelaria comunală din Buia, la care partractare prin aceasta se citează toți interesații cu aceea adaugere, că prin neprezentarea unuia sau altuia procedura nu se poate împedecea.

Elisabetopole, 31 Decembre, 1886. Judele esmis al tribunalului. Kelemen m. p., jude.

Singur veritabil se află sub aceasta marcă de deposit

Elixir

pentru reimprospetarea nervilor a profesorului Dr. Lieber

durabil, radical și cel mai sigur leac dintre toate, chiar și contra celor mai cumplite dureri de nervi, provenite din păcatele tinerețelor. Cura radicală contra tuturor morburilor, cari debilitază corpul precum: gălbinaea, iritațiune, durere de cap, migrene, batere de inimă, durere de stomach și mistuire neregulată.

Elixirul acesta compus din cele mai nobile plante de pe întreg pământul și aprobat din partea unei autorități moderne a științei; speră prin urmare și cea mai deplină garanție pentru depărtarea sus amintitelor morburilor.

Deslușiri mai de aproape dă cerculariul acului la fiesce-care sticlă. Prețuri 1/2 sticlă 2 fl. v. a. —, o sticlă întreagă fl. 3.50 v. a., o sticlă dublă fl. 6.50 v. a., pe lângă trimitere s'au asignațiune. — Se află în toate farmaciile.

Depositul principal: Einhorn-Apotheke Max-Fanta Prag, Altstadt Ring. [1441] 7-26

Depositul în Sibiu la W. F. Morscher; farmacie la „Genfer Kreutz.“

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1886.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types (Tren miost., Tren accel., etc.), and departure/arrival times.

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.

Redactor provisoriu: Dr. Rem Roșca.

Editura și tipariul tipografiei archidieceșane.